

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/93/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010508
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3120010508.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a členov senátu JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti odsúdenému P. Z., nar. XX.XX.XXXX v K., bytom F., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí dňa 13. augusta 2020 prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 21.05.2020, sp. zn. 6Pp/88/2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného P. Z. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Odsúdený P. Z. vykonáva postupne tresty odňatia slobody uložené mu trestným rozkazom Okresného súdu Žilina sp. zn. 22T/46/2019 zo dňa 18.06.2019, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. a) Tr. zák. vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia (na výkon ktorého nastúpil dňa 18.06.2019 a tento po započítaní väzby administratívne vykonal dňa 24.02.2020), následne nastúpil na výkon súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov uložený mu rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp. zn. 29T/58/2018 zo dňa 06.02.2019 v spojení s uznesením Okresného súdu Žilina, sp. zn. 29T/58/2018 zo dňa 05.09.2019 (o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia), ktorým bol uznaný vinným z prečinu výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., ktorý má predpokladane vykonať 24.05.2021. Lehota na podanie návrhu na podmiennečné prepustenie odsúdenému plyní odo dňa 08.04.2020.

Dňa 08.04.2020 bola Okresnému súdu Trenčín doručená písomná žiadosť odsúdeného P. Z. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Okresný súd Trenčín na verejnom zasadnutí konanom dňa 21.05.2020 po vypočutí odsúdeného rozhodol uznesením sp. zn. 6Pp/88/2020 tak, že podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s použitím § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona návrh P. Z. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol, nakoľko dospel k záveru, že odsúdený nespĺňa dôsledne všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po vyhlásení sťažnosť odsúdený P. Z., ktorú písomne odôvodnil tým, že namietol nesplnenie druhej materiálnej podmienky pre jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, pričom je názoru, že túto podmienku splnil. Poukázal na skutočnosť, že vo väzbe a vo výkone trestu je po prvýkrát, a priznal, že zo začiatku mal problémy sa adaptovať, keďže sa u neho vyskytli určité prehrešky a nedostatky. Má však za to, že v hodnotení ÚVTOS sú tieto účelovo negatívne zápisy zdôraznené, hoci nešlo o vážne porušenia disciplinárneho poriadku a interných nariadení, napokon pre tieto nedostatky nebol ani disciplinárne potrestaný. Ďalej uviedol, že pred

výkonom trestu odňatia slobody, ako i bezprostredne po jeho nastúpení, bol pracovne zaradený a to i v súčasnej dobe bez prerušenia, z čoho vyplýva, že má pracovné návyky a tieto si aj zachoval. Myslí si, že i táto skutočnosť je dôležitá pri posudzovaní jeho osoby vo vzťahu k riziku opätovného páchania trestnej činnosti a v prípade jeho podmiennečného prepustenia sa čo najskôr zamestná, pretože nechce byť na nikom závislý a chce byť finančne samostatný, usporiadať si svoj osobný život a opätovne sa zaradiť do spoločnosti a viesť riadny život. Záverom svojej sťažnosti poukázal aj na plnenie programu zaobchádzania tým, že zmysluplne využíval svoj voľný čas účasťou na kvízoch, čistiacimi a upratovacími prácami v jedálni, čítaním kníh. K nadväzovaniu sociálnych kontaktov poukázal na trvalý kontakt so starším bratom žijúcim v zahraničí. Záverom tiež vyjadril svoj kritický postoj k svojej trestnej minulosti, pričom spáchanú trestnú činnosť ľutuje a je pre neho ponaučením. Vzhľadom na uvedené navrhol súdu, aby vyhovel jeho návrhu na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák. podmieňuje podmiennečné prepustenie splnením troch podmienok - vykonaním príslušnej časti uloženého trestu, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a očakávaním, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život. Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. súd pri rozhodovaní prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Krajský súd zhodnotiac komplexne všetky skutočnosti majúce význam z hľadiska splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie odsúdeného dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol, nakoľko aj podľa zistení krajského súdu u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky ustanovenia § 66 ods. 1 Tr. zák.

V posudzovanej veci síce odsúdený splnil formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a to vykonanie príslušnej časti postupne uložených trestov. Pokiaľ však ide o ďalšiu podmienku týkajúcu sa polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu, táto ani podľa názoru krajského súdu nebola splnená. Z hodnotenia ÚVTOS Dubnica nad Váhom tak, ako ho podrobne konštatoval aj súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí, vyplýva, že u odsúdeného sa počas výkonu trestu vyskytovali viaceré porušenia interných noriem upravujúcich problematiku výkonu trestu. Doposiaľ nebol disciplinárne odmenený ani disciplinárne potrestaný. Z hodnotenia navyše vyplýva, že odsúdený v kontakte pôsobí sebavedomým dojmom a v minulosti sa dostal do verbálneho konfliktu s iným odsúdeným, svoj voľný čas využíva pasívnym spôsobom, rovnako pasívne aj využíva ponuky kultúrno-osvetovej činnosti, má aj problém s nadviazaním sociálnych kontaktov s rodinou. V zmysle uvedeného plnenie stanoveného programu zaobchádzania odsúdeným je len čiastočné, keďže vykazuje rezervy v oblasti voľnočasových aktivít, pričom rezervy má predovšetkým v edukačnej oblasti z dôvodu nedostatkov v dodržiavaní interných noriem a z dôvodu len čiastočne kritického postoja k trestnej činnosti. Resocializačná prognóza u odsúdeného bola ústavom vyhodnotená ako nepriaznivá na základe vysokého rizika sociálneho zlyhania, nakoľko boli indikované odsúdenému také rizikové faktory ako opakované páchanie trestnej činnosti, voči ktorej sa vyjadruje čiastočne kriticky, škodlivé nadužívanie alkoholu, dlhy, emočná labilita, nízke vzdelanie a disharmonické rodinné prostredie bez sociálneho zázemia. Záverom hodnotenia ústav konštatuje, že odsúdený len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a neodporúča sa podmiennečné prepustenie. Vzhľadom na hodnotenie odsúdeného z doterajšieho výkonu trestu správne okresný súd skonštatoval, že u neho nie je splnená podmienka týkajúca sa polepšenia plnením svojich povinností a správaním vo výkone trestu. Súčasne tiež krajský súd považuje za potrebné poukázať na to, že odsúdený P. Z. bol doposiaľ 4-krát odsúdený a to za majetkovú a násilnú trestnú činnosť, za čo mu boli ukladané najskôr podmiennečné tresty, no aj napriek tomu sa opakovane dopustil trestnej činnosti, pričom mu bol tiež nariadený výkon trestu po rozhodnutí o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia. Povaha predchádzajúcich odsúdení a spáchaných trestných činov charakterizuje odsúdeného ako osobu so sklonom k páchaniu trestnej činnosti, u ktorej ani predchádzajúce odsúdenia a uložené tresty nemali dostatočný vplyv na jeho nápravu čo odôvodňuje záver o existencii príliš vysokého rizika recidívy. Na základe toho krajský súd dospel k záveru, že

odsúdený jednak svojim správaním vo výkone trestu doposiaľ nepreukázal polepšenie a tiež nie je možné vysloviť záver o dôvodnom očakávaní vedenia riadneho života po podmiennečnom prepustení.

Uvedené skutočnosti sú len tie najdôležitejšie, na ktoré považoval za nutné krajský súd poukázať, pričom s podrobnejším odôvodnením odkazuje na dôvody napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa, s ktorým sa v plnej miere stotožnil. Preto krajský súd sťažnosť odsúdeného P. Z. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.